

Sygn. akt IV KK 424/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej
w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i innych

i **T. R.**

skazanego z art. 310 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 maja 2016 r.,

kasacji wniesionych przez obrońców skazanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 2 lipca 2015 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 lipca 2012 r.,

I. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do A. K. w części objętej punktami 5 i 7, w pozostałym zakresie oddala kasację jego obrońcy jako oczywiście bezzasadną;

II. oddala kasację obrońcy T. R. jako oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. prowadzącego Kancelarię Adwokacką 738 zł, w tym podatek VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie T. R., a na rzecz adw. I. W. prowadzącej Kancelarię Adwokacką 738 zł, w tym podatek VAT, za jego obronę w postępowaniu przed Sądem Najwyższym;

IV. obciąża T. R. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w części na niego przypadające;

V. wydatkami postępowania kasacyjnego w części dotyczącej A. K. obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2010 r., Sąd Okręgowy w K. uznał **A. K.** za winnego popełnienia czterech przestępstw, zakwalifikowanych odpowiednio: z art. 310 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (czyn z pkt **X** aktu oskarżenia, przypisany w pkt XIV wyroku), z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (czyn z pkt **XI** aktu oskarżenia, przypisany w pkt XV wyroku), z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (czyn z pkt **XII** aktu oskarżenia, przypisany w pkt XVI wyroku), z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (czyn z pkt **XIII** aktu oskarżenia, przypisany w pkt XVII wyroku); za przypisane przestępstwa Sąd wymierzył **A. K.** kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny: za czyn z **pkt X** aktu oskarżenia karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich, za czyn z **pkt XI** aktu oskarżenia karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich, za czyn z **pkt XII** aktu oskarżenia karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich, za czyn z **pkt XIII** aktu oskarżenia karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich, z orzeczeniem na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. kar łącznych: 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt XVIII wyroku; w sprawie tej Sąd Okręgowy orzekł też w przedmiocie odpowiedzialności karnej innych osób, co jednak z uwagi na zakres

niniejszego uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego nie wymaga bliższego omawiania).

W wyniku rozpoznania wniesionych w sprawie apelacji, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 10 maja 2011 r., uchylił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji wydany wobec A. K. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu (orzeczenie to dotyczyło także innych osób oskarżonych, co – jak wyżej wskazano – nie wymaga omawiania w niniejszym uzasadnieniu; uwaga ta dotyczy także kolejnych wydawanych w sprawie orzeczeń, dotyczących nie tylko A. K.).

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 4 lipca 2012 r., , uznał A. K. za winnego popełnienia czynów: z **pkt X** aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 310 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt X wyroku), z **pkt XI** aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt XI wyroku), z **pkt XII** aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt XII wyroku), z **pkt XIII** aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (punkt XIII wyroku); na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzył kary łączne (obejmujące kary jednostkowe wymierzone za przypisane czyny z pkt X, XI, XII i XIII aktu oskarżenia): 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt XIV wyroku); zasądził także od A. K., solidarnie z innymi, wskazanymi w treści orzeczenia osobami, na rzecz dwojga oskarżycieli posiłkowych kwotę 6 320 zł z tytułu kosztów ustanowienia pełnomocnika (pkt XX wyroku).

Sąd Apelacyjny, po rozpoznaniu wniesionych w sprawie apelacji, wyrokiem z dnia 2 lipca 2013 r., w odniesieniu do A. K. **uchylił** zaskarżony wyrok w jego

punkcie X i XIII (w których przypisano mu popełnienie przestępstw zarzuconych, odpowiednio, w punktach: **X** i **XIII** aktu oskarżenia) oraz w pkt XX (dotyczącym zasądzenia zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika przez oskarżycieli posiłkowych) i w tym zakresie przekazał sprawę (mowa tu wyłączenie o rozstrzygnięciu wydanym w stosunku do A. K.) Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania (pkt I wyroku Sądu odwoławczego); uchylił także orzeczenie o wymierzonych A. K. karach łącznych (pkt XIV wyroku Sądu pierwszej instancji, pkt II wyroku Sądu odwoławczego). Nadto, **zmienił** zaskarżony wyrok w stosunku do A. K. w zakresie objętym **pkt XII** aktu oskarżenia, przypisując mu popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 40 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (**pkt III.9** wyroku Sądu odwoławczego; zob. też s. 91 i s. 170-171 pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, w którym Sąd stwierdził, że A. K. zamierzał wymierzyć, za ten czyn, karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a „omyłkowo” orzekł karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności); w pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok w stosunku do A. K. **utrzymał w mocy** (pkt IV wyroku Sądu odwoławczego; to ostatnie rozstrzygnięcie obejmowało więc orzeczenie Sądu pierwszej instancji mocą którego przypisano A. K. popełnienie czynu zarzuconego mu w **pkt XI** aktu oskarżenia – zob. pkt XI wyroku Sądu Okręgowego w . w sprawie sygn. akt III K ../11 oraz s. 171 pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego). Sąd Apelacyjny orzekł zarazem wobec A. K. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 75 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt III.10 wyroku Sądu odwoławczego; orzeczenie to dotyczyło więc kar jednostkowych wymierzonych A. K. za przypisane mu czyny z **pkt XI** – zob. pkt IV wyroku Sądu odwoławczego oraz z **pkt XII** aktu oskarżenia – zob. pkt III.9 wyroku Sądu odwoławczego).

Postępowanie karne mające za przedmiot kwestię odpowiedzialności karnej A. K. za czyny zarzucone mu w pkt **X** i **XIII** aktu oskarżenia nadal się toczy (zob. notatkę urzędową z dnia 17 lutego 2016 r.); w sprawie tej nie zapadł prawomocny wyrok (sygn. akt III K ../13 Sądu Okręgowego w K.).

Od powyższego, prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2013 r., zostały wywiedzione kasacje. W odniesieniu do A. K. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt IV KK 246/14, uchylił **pkt III.9** zaskarżonego kasacją wyroku Sądu odwoławczego i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania (pkt 3 wyroku Sądu Najwyższego; zob. też s. 20-22 jego pisemnego uzasadnienia).

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2015 r., Sąd Apelacyjny rozstrzygając w sprawie A. K.: „rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wobec A. K. w ust. XIV zaskarżonego wyroku” (**pkt 5** wyroku Sądu odwoławczego), orzekając w zakresie czynu objętego **pkt XII** aktu oskarżenia, uznał A. K. za winnego popełnienia przestępstwa zakwalifikowanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę 40 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (pkt 6 wyroku Sądu odwoławczego), a także „na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu A. K. w miejsce kar za zbiegające się przestępstwa w ust. X, XI i XIII zaskarżonego wyroku oraz pkt 5 niniejszego wyroku karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł” (**pkt 7** wyroku Sądu odwoławczego; zob. też s. 65-67 jego pisemnego uzasadnienia).

Kasację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego A. K., który skarżąc prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w pkt 5, 6 i 7, obok innych zarzutów podniósł, w punkcie 1 kasacji, zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 85 § 2 k.k. – poprzez wymierzenie oskarżonemu A. K. w punkcie 7) zaskarżonego wyroku kary łącznej w oparciu o kary, które nie są wymierzone i nie podlegają wykonaniu, tj. kary orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 04 lipca 2012 r. sygn. akt: III K .../11 w punktach X i XIII, gdyż wyrok ten został uchylony w tym zakresie wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 02 lipca 2013 r. i sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i toczy się obecnie pod sygn. III K .../13 (z uwagi na zakres niniejszego uzasadnienia nie ma potrzeby przytaczania wszystkich zarzutów podniesionych przez obrońcę skazanego A. K.).

W oparciu o wszystkie podniesione zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku we wskazanym w kasacji zakresie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator, w odniesieniu do przytoczonego wyżej zarzutu, wniósł o jej częściowe uwzględnienie, uchylenie punktu 7 zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego, w którym wymierzono skazanemu A. K. karę łączną i przekazanie w tym zakresie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przede wszystkim, na wstępie należy wskazać, że z uwagi na wydane w niniejszym postępowaniu kasacyjnym rozstrzygnięcie, mocą którego zaskarżony wyrok w odniesieniu do A. K. został uchylony w części objętej punktami 5 i 7, zaś w pozostałym zakresie kasacja jego obrońcy (tak jak w całości kasacja wniesiona przez obrońcę drugiego skazanego) została oddalona jako oczywiście bezzasadna, pisemne motywy wyroku Sądu Najwyższego zostaną ograniczone wyłącznie do przedstawienia przesłanek orzeczenia o charakterze kasatoryjnym; w pozostałym zakresie motywy wydanego wyroku zostały w wystarczającym stopniu przedstawione na rozprawie w ustnym uzasadnieniu, a zarazem nie zachodzą przesłanki, które nakazywałyby sporządzenie, także w tej części, pisemnego uzasadnienia (zob. art. 535 § 3 k.p.k.; zob. też uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2001 r., II KKN 175/99, OSNKW 2002/5-6/47).

Kasacja obrońcy skazanego A. K. w zakresie, w jakim przedmiotem zaskarżenia skarżący uczynił rozstrzygnięcia zawarte w punktach 5 i 7 wyroku Sądu Apelacyjnego, w pełni zasługuje na uwzględnienie (rozstrzygnięcie z pkt 6 zaskarżonego wyroku nie wiąże się z przedstawionym wyżej zarzutem z pkt 1 kasacji). Rzeczony wyrok w sposób nad wyraz oczywisty zapadł z rażącym naruszeniem prawa materialnego – art. 85 § 2 k.k. Uchybienie to, trafnie podniesione przez skarżącego w pkt 1 kasacji, stanowiąc wadę samej treści prawomocnego orzeczenia Sądu odwoławczego – Sądu Apelacyjnego – z istoty rzeczy miało istotny wpływ na jego treść. W takich zaś okolicznościach stwierdzić trzeba, że uchybienie to należy do kategorii „przyczyn kasacyjnych” wynikających z treści art. 523 § 1 k.p.k.

Rzecz w tym, że przepis art. 85 § 2 k.k. określa podstawy kary łącznej (w realiach niniejszego postępowania orzeczono kary łączne pozbawienia wolności i grzywny); zastosowanie tego przepisu jest jednak warunkowane istnieniem przesłanek do orzeczenia kary łącznej, o których z kolei stanowi przepis art. 85 § 1 k.k.

Przypomnieć w tym kontekście należy, że Sąd Apelacyjny po raz kolejny orzekał w postępowaniu odwoławczym z tego powodu, że Sąd Najwyższy w dniu 20 listopada 2014 r., w sprawie sygn. akt IV KK 246/14, uchylił zaskarżony kasacją obrońcy A. K. uprzedni wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2013 r., – z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym – w zakresie dotyczącym przypisania skazanemu, tym właśnie wyrokiem, czynu z pkt XII aktu oskarżenia (o czym Sąd Apelacyjny orzekł w pkt III.9 swego wyroku); Sąd Najwyższy nie znalazł przy tym podstaw do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego co do przypisania A. K. czynu z pkt XI aktu oskarżenia (zob. s. 21 pisemnego uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie sygn. akt IV KK 246/14), co oznacza, że w mocy pozostało prawomocne orzeczenie Sądu odwoławczego, który w tym zakresie (w pkt IV swego wyroku) utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt III K .../11, m.in. w części uznającej A.K. za winnego popełnienia czynu zarzuczonego mu w pkt XI aktu oskarżenia (zob. pkt XI tego wyroku oraz pkt IV wskazanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego i s. 171 pisemnego uzasadnienia tego ostatniego orzeczenia).

W takim oto właśnie stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny w pkt 6 swego wyroku, wydanego po ponownie przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym, rozstrzygnął w dniu 2 lipca 2015 r., w przedmiocie odpowiedzialności karnej A. K. za czyn zarzucony mu w pkt XII aktu oskarżenia (stosownie do zakresu, w jakim powinien orzekać po uchyleniu w części poprzedniego wyroku Sądu odwoławczego przez Sąd Najwyższy w sprawie IV KK 246/14). Następnie jednak wymierzył A. K. kary łączne pozbawienia wolności i grzywny (pkt 7 wyroku), których węzeł objął nie tylko kary jednostkowe wymierzone skazanemu za prawomocnie przypisane w ponownym postępowaniu odwoławczym przestępstwo w ramach czynu zarzuczonego w pkt XII aktu oskarżenia, kary jednostkowe wymierzone za przypisane skazanemu przestępstwo z pkt XI aktu oskarżenia (które to

rozstrzygnięcie uprawomocniło się w dniu 2 lipca 2013 r., na mocy orzeczenia Sądu Apelacyjnego i nie zostało wzruszone w drodze nadzwyczajnych środków zaskarżenia), ale też kary jednostkowe, które – w przekonaniu Sądu Apelacyjnego – zostały A.K. wymierzone za przypisane czyny z pkt X i XIII aktu oskarżenia (w treści wyroku, w pkt 7, błędnie wskazano, że połączeniu podlegały, oprócz przestępstw „z ust. X, XI i XIII”, także kary wymierzone skazanemu „w pkt 5” tego orzeczenia – w istocie kary, których „dotyczyło” to sformułowanie wymierzone zostały skazanemu w pkt 6, co jednak z uwagi na treść zapadłego w postępowaniu kasacyjnym wyroku podlega zasygnalizowaniu jedynie na marginesie). Dodać przy tym należy, że uznając potrzebę wymierzenia skazanemu „nowej” kary łącznej (mającej w logice zaskarżonego wyroku obejmować także wymierzone w nim kary za przestępstwo przypisane A. K. w miejsce czynu z pkt XII aktu oskarżenia, oprócz kar uprzednio mu wymierzonych za czyny z pkt X, XI i XIII aktu oskarżenia – zob. s. 65 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku Sądu odwoławczego) Sąd, w pkt 5 zaskarżonego kasacją wyroku, „rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wobec oskarżonego A. K. w ust. XIV zaskarżonego wyroku” (tj. wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt III K .../11). Nie dostrzegł jednak Sąd odwoławczy, że rzeczony rozstrzygnięcie z pkt XIV wyroku Sądu pierwszej instancji zostało uchylone (ściśle rzecz biorąc orzeczenie w tym przedmiocie miało charakter *stricte* deklaratoryjny, a to z uwagi na treść art. 575 § 2 k.p.k., w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., mającego odniesienie także do kar łącznych orzekanych w danym postępowaniu karnym, nie zaś tylko orzekanych w trybie wyroku łącznego – zob. w tym przedmiocie m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 26 listopada 2008 r., II KK 69/08, LEX nr 470997, z dnia 26 września 2011 r., II KK 196/11, LEX nr 960524) mocą wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2013 r., pkt II. Tym samym orzeczenie z pkt 5 wyroku Sądu Apelacyjnego okazało się być bezprzedmiotowym, gdyż w stosunku do A. K. nie zapadło dotychczas prawomocne orzeczenie o wymierzeniu mu kar łącznych, które mogłoby utracić moc w wyniku wydania wyroku Sądu odwoławczego zaskarżonego niniejszą kasacją. Z tym zaś „rozstrzygnięciem” wiąże się orzeczenie wynikające z pkt 7 rzeczony wyroku. Obejmując węzłem kar łącznych kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny Sąd Apelacyjny

przyjął, że A. K. wymierzono je za cztery przestępstwa (tj. przypisane w ramach zarzutów z pkt X, XI, XII, XIII aktu oskarżenia - zob. s. 65 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku).

Takie orzeczenie jest jednak rażąco błędne. Dla porządku więc należy podkreślić, że A. K. aktualnie pozostaje prawomocnie skazanym wyłącznie za dwa przestępstwa: pierwsze, zakwalifikowane z art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (przestępstwo to przypisano mu wyrokiem Sądu Okręgowego wydanym w dniu 4 lipca 2012 r., w sprawie sygn. akt III K .../11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2013 r.; był to czyn zarzucony A. K. w pkt XI aktu oskarżenia) oraz drugie, zakwalifikowane z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę 40 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda z nich (przestępstwo to przypisano mu w niniejszym postępowaniu, prowadzonym przez Sąd Apelacyjny, w sprawie sygn. akt II AKa .../15, w miejsce czynu zarzuconego w punkcie XII aktu oskarżenia).

Rażąco zatem mylił się Sąd Apelacyjny przyjmując, że A. K. przypisano ponadto przestępstwa, które zostały mu zarzucone w pkt X i XIII aktu oskarżenia (zob. s. 65 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Kwestia jego odpowiedzialności karnej za te czyny nie została dotychczas prawomocnie przesądzona – rzecz bowiem w tym, że postępowanie w tym przedmiocie nadal się toczy przed Sądem Okręgowym (sygn. akt III K .../13), a to w wyniku uchylecia wyroku Sądu pierwszej instancji z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt III K .../11, przez Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 2 lipca 2013 r., z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, w zakresie rozstrzygnięć objętych m.in. punktami X i XIII orzeczenia Sądu pierwszej instancji (w punktach tych Sąd Okręgowy przypisał A. K. czyny zarzucone mu, odpowiednio, w pkt X i XIII aktu oskarżenia).

W konsekwencji powyższego stanu rzeczy Sąd Apelacyjny orzekając kary łączne pozbawienia wolności i grzywny także za przestępstwa, które nie zostały skazanemu prawomocnie przypisane, dopuścił się rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego (art. 85 § 2 k.k.), mającego istotny wpływ na treść wydanego

wyroku; z tego powodu należało uznać zasadność zarzutu podniesionego w pkt 1 kasacji obrońcy A. K. i uchylić zaskarżony wyrok w odniesieniu do tego skazanego w części objętej, wyżej omówionymi, punktami 5 i 7.

Sąd Najwyższy nie podzielił zarazem wniosku skarżącego o wydanie tzw. orzeczenia następczego – tu: przekazania sprawy do Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Zważywszy, że w zaskarżonym wyroku przypisano A. K. tylko jedno przestępstwo, za które wymierzono kary pozbawienia wolności i grzywny, zaś drugie przestępstwo, za które wymierzono mu kary tego samego rodzaju, przypisano mu w odrębnym postępowaniu (o czym była mowa powyżej), ewentualne kary łączne winny być orzeczone w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, toczącym się z zachowaniem reguł instancji.

kc